

IR VĖL LIUDNAI PRISIMENAM

Vasarai keičiant savo žalią rūbą, dangui vis dažniau niuokiantis, laistant žemę sodriu lietu ir medžių lapams gelstant, — artėja ankstyvas ruduo, kurs mums moterims, o ypač šio skyriaus talkininkėms rėmėjoms ir simpatikėms, teikia jau ketvirtą iš eilės liudną prisiminimą.

Kaip jau žinome, rugsėjo 26 d. yra velionės Marijos Jurgecionienės gimimo diena.

Jai gyvai esant, nežiurint, kad gyvenamasis laikas ir nelinksmas, vienok mes ją sveikintume linksmesne nuotaika, linkėjimus sudėtume kuogeriausius už jos triušą, pastangas ir pasišventimą nesigailėtume gražiausio įvertinimo.

Bet dabar... jai amžinai išsintis gilioj ramybėj, nematant iki šiol nelūto žiaurumo, neįjaučiant žmonijos dejonų vargų ir skausmo, mes tegalime tik liudėsio prieglobsty esant, susikaupti ir dar kartą, prisiminus ją, pakartoti; kad netekome uolios ir atsidadavusios žmonijos gerovės siekiamis moters. Netekome retos moterų bičiulės, visad ir visame teisingai ir sąžiningai suprantančios moterų vargus ir bėdas.

Netekome šio skyriaus įkurėjos, kuri atsidadavusiai siekėsi mus jungti, supažindinti ir suprasti, kad visos privalome būti žmonėmis, vertomis gyventi ir dirbti ką nors naudingo, kilnaus ir pavyzdingo, kas teiktų kam nors džiaugsmo, malonumo ar pasigerėjimo.

Šis velionės paskutinis įgyvendintas troškimas vystėsi su didžiausiu pasisekimu, teikdamas jai pasigerėjimo, o mums naudingą pasimokinimo.

Ji džiaugėsi savo pastangų rezultatais. Jai buvo malonu, kad didžiulė dauguma moterų — lietuvaikių teigiamai atsiliepė į jos kvietimą — pagelbėti jai sunkaus darbo kely, pagelbėti ne kuo nors sunkiu — neįmanomu, bet vienu kitu žodžiu, vienokia ar kitokia mintim patalkininkauti pačių mūsų naudai įkurtam skyriui.

Bet... jei šiandien ji galėtų pabusti, ji pamatytų ir suprastų, kad ji yra suviltą, kad visus duotus pasižadėjimus ji nusiėšė su savim giliam miegui, nes jie toli gražu nėra vykdomi taip, kaip buvo pasižadėta.

Ji pamatytų, kas liko išlikimas jos idealui ir siekiams.

Manau, kad mes visos, kurios vienaip ar kitaip esame susiję su šiuo skyriumi, nedvejojančiai suprasime, kad ištikimiausiomis buvo ir liko, dabartinė skyriaus redaktorė gerbiama N. Gugienė ir jos nepavaduojama bendradarbių p-lė L. Normantaitė.

Juodvi, nežiurint, kaip išvargintos visuomeninio darbo, niekada nedaleido, kad skyrius sušlubotų arba ir neišeitų. Negaivė iš mūsų paramos, neruogojo, neišmėtinėjo mums, bet šiek tiek nuviję dienos darbo nuovargį, stropiai ruošė puslapiui medžiagą, kad nesutrūkytų jo reguliario išėjimo.

Bent šios liudnos velionės gimtadienio sukakties proga, tenka prisiminti dalis kaltės ir man, už kurią neramia sąžine tenka atsiprašyti aukščiau suminėtu kilnių lietuvaikių, dažnai, dažnai atliekančių sunkų darbą už mus visas.

O kiek daugiau yra tokių, kurios dažnai pamiršta duotąjį žodį? Jei mes visos rimčiau pagalvotume, kad skyriaus išėjimo atsakomybė gula ne vien ant dviejų asmenybių kaltės, tai mes mažiau ieškotume pasiteisinimų, nurodant įvairias priežastis, kurių visad nestoku rasti ir dažniau susibėgę savo mintimis, daug palengvintume sunkų darbą ir skyrių padarytume vertingesniu ir įdomesniu.

Su šia gimtadienio sukaktim supuola ir vieni metai, kaip velionės kapą puošia visuomenės

ir draugų pastangomis pastatytas paminklas. Neabejotina, kad ir šiandien artimesnių draugų jos kapas tapo atlankytas ir papuoštas pluoštais gražių gėlių, kurios rudens vėjo linguojamos sustabdo kiekvieną praeivį ir įtikina, kad čia ilsisi moteris, kurios gailisi ir liudi, arti ir toli toli esantys jos draugai, prieteliai ir pažįstami! —O. I.

Kino-Teatras (MOVIES)

Kur eisi, kur žiūrėsi, vis pataikysi į pasakas apie šnipų intrigas. Kadangi tų visokių šnipų pilnai negalima išvengti, tad patarčiau tik geriausiai pintas radio arba "movie" klastas pasiskirti — ir šią savaitę rekomenduojir "Across the Pacific" Chicago's teatre.

Humphrey Bogart yra misteriškas kareivis, kurio nei viena, nei kita valstybė kariuomenėn nepriima. Nusivylęs, jis keliauja laivu į Azijos palankesnes šalis — ir ant laivo susitinka daugiau slankiojančių charakterių. Visi gabūs melagiai. Nė vienu negalinta pasitikėti. Netikėtas dramos išsivystymas. Nepaprasta pabaiga. Mary Astor kažkokiu būdu yra įvelta į tą visą intrigą. Japonai gudrus; bet kas gali Humphrey Bogart ilgai pasipriešinti? Sidney Greenstreet priduoja dar kitą elementą baugių misterijos.

Po veikalo įtempimo taip pat įvertinsite Eddy Howard orkestro muziką ir kitus aktus vodevilio dalies.

Užikite Chicago teatran šią savaitę.

Suzanna Viliūtė-Schweer

Maistas

Veda MORTA RUGIENĖ

PRIKIMSTOS ROPĖS

Nulupk ropes ir su skaptuku išgramdyk vidų, padarydama puodelį. Padaryk košę, sumalk mėsos, virtų ryžių ir pamidorų, pridėk druskos, pipirų, gerai suminkyk ir prikimsk ropes. Sustatyk į taukuotą blėką ir pečiuj kepink apie 45 minutes.

"SCALLOPED" ROPĖS

Nulupus ropes, išvirk sudytam vandenyje (apie 45 minučių). Nusunk ir pertrink per dratinį sietą, kad būtų švelnia koše. Į kvortą ropių košės, dėk pusę kvortos duonos trupinių, pridėk druskos, pipirų ir sviesu. Sumaišyk ir įdėk į blėką, išlygink, apibarstyk tarkuotu sūriu ir kepk pečiuje, kol pluta užsidės.

ŠUNYS DEL APSAUGOS

Kariuomenei reikalingi šunys. Reikalingi dideli ir maži, vieni bėgioti su pranešimais, kiti atlikimui sargybos pareigų, dar kiti tempimui telefonų vielų, gabenimui amunicijos ir gyduolių.

Yra tam tikra organizacija, kuri lavina šunis. Ji vadinasi "Dogs for Defense". Jau dvidešimts kempijų šios organizacijos lavina burius šunų, iš kurių išeis apie 50,000 korpusas. Jau dabar kariuomenės postus, amunicijos įstaigas, etc., patručiuojama su šunų sargyba. Viena sargyba su šunim yra verta šešių be šunų.

Ši idėja nėra nauja. Pirmajame Pasauliniame Kare 75,000 šunų naudojo. Yra raportai, kad seniai prieš Pearl Harbor, naciai išsiuntė Japonijai 25,000 šunų militariškos tarnybos lavinimui. Per dešimts metų Vokietijoje išlavino 200,000 šunų dėl kariuomenės ir policijos darbų.

Rusijoje praeitą žiemą karo šunes greitai surasdavo laukuose sužeistuosius.

Garsinkitės "N-nose"

NAUJIENOS

RENGIA NEPAPRASTA

RUDENINI

KONCERTA

Sekmadienį,

LAPKRIČIO-NOV. 15 D.

1942 metais

SOKOLU

SVETAINĖJE

2337 SOUTH KEDZIE AVENUE

PROGRAMAS BUS STEBĖTINAI GRAŽUS, IVAIRUS IR NEPAPRASTAS.

SEKITE PRANEŠIMUS "NAUJIENOSE"

Kodėl kaimynkos paklodės dėvisi ilgiau?

Besikalbant su kaimynka aną dieną apie visokius naminius reikalus, tarp kitų gerų patarimų, gavau keletą apie paklodes ir kodėl josios taip ilgai dėvisi.

Ji nemirkena paklodes per ilgai — penkiolika minučių prieš skalbiant pakanka. Ji nenaudoja baltintojų, nes ji džiovina paklodes saulėje. Kada butinai reikia naudoti abltintojų (bleach), tai ji nemerkia paklodes į vandenį, kuriame įpiltas baltintojas, pakol vanduo ir baltintojas nėra gerai sumaišytas. Ji taipgi nepamiršta du kartus perplauti po baltinimo.

Kabinant paklodes ant virvės, ji visuomet kabina jas lygiai. Ji neprosina su per karštu prosu ir sulenkimas prosu nespaudžia, nes toki sulenkimai blogiau atsiliepia, negu patsai dėvėjimas.

Paklodės turi išlėtis, todėl mano kaimynka rekomenduoja, kad reikia turėti lent šešias paklodes kiekvienai lovai. Reiškia, dvi ant lovos, dvi skalbime ir dvi ant lentynos. Naujai išplautas ji deda ant viršaus šėpos ir ima tas iš apačios naudojimui.

Irgi Kaimynka

INCIDENTAS ANT GATVĖS KERTĖS

Neregė moteris stovėjo prie labai triukšmingos kertės laukdama, kad kas nors pagelbėtų jai pereiti skersai gatvę. Žmogus priėjęs klausė jos: "Ar aš galiu pereiti skersai gatvę su tamsta?"

"Bučiat, linksma, kad taip padarytumėt", linksmai atsakė neregė moteris.

Kuomet jiedu laimingai perėjo tą pilną didelio judėjimo gatvę, vyras gražiai padėkavojo jai. "Žinote", tęsė vyras, "kada žmogus esi neregis per tiek metų, kaip aš, tai yra dėkingas jausmas, kada kas nors pagelbsti tau pereiti per gatvę."

(Iš "Sunshine" Magazine)

451

No. 451 — 24 lengvai pagaminamos dovanos.

NAUJIENOS NEEDLECRAFT DEPARTMENT
1739 S. Halsted St., Chicago, Ill. No. 451

Čia įdedu 11c. ir prašau atsiųsti man aukščiau pažymėtą numerį (pavyzdys 10c., prisuntimas 1c., viso—11c.)

Vardas ir pavard.

Adresas

Miestas

Valstija

